

Mic Jurnal al Primăriilor

Anul IV • Nr. 2 (34) • Februarie 2019

Din albumul cu poze rare

Principesa Maria, în frumusețea straiului popular românesc.

pag. 2

RECAS

pag. 3

SÂNMIHAIU R.

pag. 4

FÂNTÂNELE

pag. 5

SĂVÂRSIN

pag. 6

LIVEZILE

pag. 7

FÂRLIUG

pag. 8

LENAUHEIM

pag. 9

VINGA

pag. 10

SECUSIGIU

pag. 11

VOITEG

pag. 12

**În familie omul face
primul pas în Rai**

„Îmi doresc ca până la sfârșitul acestui an, pe drumurile din Bazoș, să se circule la fel cum se circulă pe drumurile din Recaș!”

Pavel TEODOR - Primar al orașului Recaș

Vorbind cu edilul orașului Recaș, în primele zile ale acestei luni scurte, am înțeles că datoria nu este altceva decât confirmarea faptelor noastre cu ceea ce societatea în care trăim crede că este bine. Din acest motiv, se întâmplă ca, uneori, datoria să fie privită ca ceva relativ, fiind rodul unui proces ce ține și de modul de formare și informare al omului.

Domnule primar, nu v-am întrebat până acum, dar vă întreb: Primăria orașului Recaș în ce situație financiară se afla în ziua în care dumneavoastră ați intrat, ca primar, în acest birou?

Interesantă întrebarea și binevenită. Să știi că am mai reflectat și eu, de-a lungul timpului, atât la conținutul întrebării cât și la răspuns.

Și care este răspunsul?

Răspunsul e simplu: în ziua în care am fost ales primar în acest oraș, am găsit o datorie a fostei conduceri de peste 70 de miliarde de lei.

Vechi.

Vechi, dar lei. Dragă, 70 de miliarde înseamnă azi șapte milioane de lei. Aștia sunt bani nu glumă!

Bun, dar...

Stai, că n-am terminat! Am mai găsit și o lucrare, abandonată de ani buni, privind realizarea proiectului de alimentare cu apă a satelor Izvin, Bazoș și Petrovaselo. Și unde mai pui că a rămas și o porțiune de 1,2 km de drum asfaltat, plombat cu piatră cubică! Dar detest să-mi amintesc de perioada aceea, pentru că ar mai fi multe de spus și nu văd utilitatea unui astfel de demers, atâta vreme cât oamenii, locuitorii orașului Recaș, cunosc bine cum arăta acest orașel înainte de venirea mea. A, o să-mi spui că sunt unii care vorbesc cu răutate? Mihaela, în cazul lor, deși feminină, mila nu-mi este străină.

Că tot veni vorba de drumuri, aveți o prioritate pentru acest an?

Prin prisma acestei întrebări, te asigur că toate drumurile și străzile orașului și ale localităților

aparținătoare, reprezintă pentru mine o prioritate, dar îmi doresc ca până la sfârșitul acestui an, pe drumurile din Bazoș să se circule la fel cum se circulă pe drumurile din Recaș, ori din Izvin sau Petrovaselo, acolo unde, în proporție de 99%, am finalizat lucrările de asfaltare.

Sunteți mulțumit de rezultatele muncii dumneavoastră din anul care a trecut?

Da, ne-am desfășurat activitatea în mod constant, investițiile au urmat același ritm cu care ne-am obișnuit concitadinii. De la venirea mea la conducerea primăriei orașului Recaș, mi-am propus ca munca mea să se desfășoare pe întreaga durată a mandatului meu și nu doar în perioada electorală.

Domnule primar, vă confrunțați și cu întâzieri nedorite în activitatea dumneavoastră?

Din păcate, trebuie să recunosc că ne confruntăm deseori cu situații care ne limitează dorința noastră de a rezolva mai multe proiecte, mai multe lucrări.

De unde pornesc aceste opreliști?

De pildă, anul care a trecut, ca urmare a scăderii impozitului pe venit și a creșterii salariilor în administrații, bugetul local a fost drastic diminuat.

Cu mult?

Cu aproape 30%.

Ca să înțeleagă și cititorii noștri, cât reprezintă 30% în lei?

Cam 3.000.000 de lei.

Carevașăzică 30 de miliarde de lei vechi, cum s-ar spune.

Exact! Ori, draga mea, nu-i tot una să ai, ori să nu ai acești bani.

Alegeți poanta!

Citiți anecdota de mai jos și alegeți poanta pe care o considerați dvs. cea mai potrivită

Un politician aflat în campanie electorală a venit să vorbească în fața pensionarilor dintr-un azil de bătrâni, pentru a le cere voturile. Ridicându-se în picioare pentru a-și începe discursul, politicianul îi întrebă: „Știți cine sunt eu?” După un scurt moment de tăcere, din public se aude o voce tremurândă: „Nu, dar degeaba ne-ai spune, fiindcă tot n-o să te ținem minte.” „Da, și de aceea ne-am așezat cu toții cât mai aproape de ușă.” „Nu, dar dacă treci pe la biroul de informații, o să-ți spună cei de acolo.”

Ce zice Codul Muncii despre învoire?

Deși în Codul Muncii nu avem prevăzut regimul învoirilor de la locul de muncă, în practică, fără a exista o prevedere legală, se utilizează și învoirea salariatului de la serviciu, cu plata salariului, în baza principiului libertății de voință a părților contractului individual de muncă.

Atenție! Salariatul căruia i s-a aprobat învoirea va fi pontat „învoit” pe perioada absenței de la serviciu, iar salariul va fi cel corespunzător timpului normal de lucru. Prin urmare, la stabilirea bazei de calcul a stagiului de cotizare se vor lua în calcul și zilele în care salariatul a fost învoit. Așadar nu există învoire fără plată. În toate cazurile, dacă angajatorul a fost de acord cu învoirea, aceasta se plătește și nu afectează cu nimic salariul.

Pagină realizată de Mihaela ASTRENIE

„În munca de administrație, trebuie să conlucrezi armonios cu cei care te ajută în desfășurarea muncii tale pentru comunitatea căreia îi aparții!”

Viorel MĂRCUȚI - Primar al comunei Sânmihaiu Român

Îndreptându-mă spre frumoasa comună Sânmihaiu Român, gândul mi se îndreaptă spre un autor, romancier puțin cunoscut nouă, celor mai tineri: Jókai Mór, al cărui roman „A cigánybáró” rămâne un gen de carte care se citește cu plăcere și care spune o poveste cu un farmec doar aparent desuet, dintr-o lume de ieri care merită adesea rememorată. Și recită, dacă se poate, cu atât mai mult cu cât arealul de desfășurare al acțiunii pare a fi chiar comuna Sânmihai. Îmi promit să recitesc romanul, care l-a inspirat pe Johann Strauss pentru celebra operetă, în clipa în care intru în biroul domnului primar.

Domnule primar, sunt surprinsă să aflu că, deși invitat la întrunirea Asociației Comunelor, care urmează să se țină la București, stați în cumpănă, dorind să refuzați, determinat fiind de activitățile la care sunteți amfitrion, ca să spun astfel. Este adevărat?

Da, stau în cumpănă, cum bine ai zis, pentru că mă gândesc la cele două proiecte europene, pe care le avem în derulare pentru comuna noastră și chiar la celelalte, astfel că s-ar putea ca în perioada respectivă, în care sunt solicitat la întrunirea primarilor de la București, să fiu angrenat în semnarea și urmărirea proiectelor pe care noi le avem deja depuse și care se află în anumite stadii de evaluare la agențiile de finanțare. Așa stând lucrurile, cred că voi hotărî să rămân alături de colaboratorii mei.

Proiectele, odată depuse, mai solicită și alte eforturi?

Nu le-aș numi eforturi, dar sunt necesare anumite clarificări pe documentațiile respective. Cu atât mai mult cu cât îmi doresc ca în vară să putem da drumul lucrărilor proiectelor depuse.

Ce presupun aceste proiecte, domnule primar?

E vorba de asfaltare, dar înaintea lucrărilor de asfaltare vom face achiziția unui buldoexcavator...

Cu ce fonduri?

Cu fonduri europene. Sunt extrem de preocupat atât de achiziționarea utilajului cât și de demararea lucrărilor de care am vorbit.

Astăzi, când stăm de vorbă, sunteți preocupat și de situația bugetului.

Firească, lucrăm la bugetul pe acest an, bugetul pe 2019, ori aici ne socotim gospodărește ce ne dorim, ce priorități avem, ce va aproba, în final, Consiliul Local după ce vor fi stabilite sumele.

Sunteți dependenți în facerea bugetului de...

Sigur că suntem, ba de guvern, ba de Consiliul Județean. Ne aflăm, fără îndoială, într-o legătură firească, așa zice.

Sunteți un om tânăr. Cum vi se par anii de administrație de până acum?

Simplu nu au fost, dar nici nu pot să mă plâng că solicitările avute ar fi fost foarte grele. Dacă ești preocupat să-ți slujești comunitatea să faci pași înainte, să se dezvolte, funcția de primar nu este prea grea. Cel puțin, în cazul meu, știam la ce vin, pentru că eu am mai avut un interimat de câteva luni pe funcția de primar. Apoi, am mai fost viceprimar un an de zile, înainte de asta, am mai fost consilier pe o perioadă de un mandat și jumătate, astfel că munca din administrație nu mi-a dat prea mult de furcă, știam de ea. Dar asta nu înseamnă că nu mai învăț. Învăț tot timpul, încercând să mă perfecționez.

Desigur, este nevoie pentru a fi în pas nu numai cu legislația dar...

Vezi dumneata, această muncă, acest efort de perfecționare, îl presupune orice activitate. Concluzionând, anii trecuți nu au fost nici ușori, dar nici grei. În munca de administrație, trebuie să te pregătești, să te informezi, și mai ales, să conlucrezi armonios cu cei care te ajută în desfășurarea muncii tale pentru comunitatea căreia îi aparții.

De la biroul nostru de Resurse Umane

Ce înțelegem prin șomer înregistrat și șomer de lungă durată?

Unul din cititorii jurnalului nostru dorește să afle care este diferența la întrebarea din titlul. Ei bine, șomer înregistrat este persoana care se înregistrează la agenția pentru ocuparea forței de muncă în a cărei

rază teritorială își are domiciliul sau, după caz, reședința, ori la alt furnizor de servicii de ocupare, care funcționează în condițiile prevăzute de lege, în vederea obținerii unui loc de muncă.

Șomer de lungă durată este

persoana care este șomer pe o perioadă mai mare de 12 luni, în cazul persoanelor cu vârstă de minimum 25 de ani și pe o perioadă de 6 luni, în cazul persoanelor cu vârsta cuprinsă între 16 ani și până la împlinirea vârstei de 25 de ani.

„Comuna Fântânele, de la 3090 de locuitori pe care îi avea la recensământul din 2011, a crescut la 3700 de locuitori!”

Emil Nicolae OTLĂCAN - Primar al comunei Fântânele

Domnul Otlăcan, vine de la poalele munților Codru-Moma, de la interferența Dealurilor Vestice cu Câmpia Panoniei, stabilindu-se de ani buni, prin căsătorie, în comuna Fântânele aflată în partea centrală a sectorului românesc al Depresiunii Panonice, la cca. 60 km vest de rama Munților Zărand. Carevasăzică, dânsul a plecat de acasă, venind acasă căsătorit cu o dăscăliță. Ceea ce m-a surprins de la prima noastră întâlnire a fost darul său de narator sadovenian. Din acest motiv, i-am propus să continuăm dialogul nostru în edițiile viitoare ale jurnalului primăriilor. Dânsul a acceptat, iar eu îi mulțumesc și în numele dumneavoastră, cititorii noștri.

De câți ani lucrați în administrație, domnule Otlăcan?

De 30 de ani.

Și la Unitatea Administrativ Teritorială din Fântânele?

De 22 de ani. Și am trecut, succesiv, prin funcțiile de secretar al comunei, viceprimar și de aproape 15 ani îndeplinesc funcția de primar.

Când ați venit prima dată în Fântânele, v-ați gândit că o să vă statorniciți aici?

Da, pentru că am venit căsătorindu-mă cu o fată din Fântânele, care este de 40 de ani învățătoare în această comună.

Când este născută doamna Otlăcan?

În ziua de 1 martie 1959.

În anii când v-ați cunoscut, unde lucrați dumneavoastră?

Lucram în acea vreme în cadrul Primăriei Ineu, pe linie de tineret, cum se spunea atunci.

Și înainte de Ineu?

Înainte de a lucra la Ineu, am lucrat la Primăria Sebiș, tot în județul Arad. Apoi am îndeplinit funcția de primar al comunei Almaș, iar după evenimentele din decembrie 1989, prin concurs, am obținut în comuna Fântânele, postul de secretar.

Ce s-a realizat în comuna Fântânele de la venirea dumneavoastră în fruntea administrației locale? Și vă întreb pentru că din răspunsul primit voi afla ce i-a lipsit acestei comune.

În această perioadă m-am ocupat de multe proiecte privind dezvoltarea economică, socială și de mediu a comunei, pentru creșterea nivelului de trai și ridicarea standardului de viață al cetățenilor acestei comune și, dacă ar fi să mă refer la proiecte pe care le-am dus la bun sfârșit, aș consemna, în mod aleatoriu, extinderea rețelei de apă și canal în comuna Fântânele.

Cu fonduri?

Cu fonduri europene în valoare de 3.000.000 de euro.

La al câtelea mandat ați reușit să obțineți această finanțare?

Am accesat aceste fonduri la cel de-al doilea mandat al meu, după care, cu sprijinul altor fonduri, de această dată guvernamentale, am asfaltat străzile din comuna Fântânele, am realizat cartiere noi de

locuințe, prin îndeplinirea acelor planuri urbanistice de zonă, încât azi putem spune că Fântânele, de la 3090 de locuitori pe care îi avea la recensământul din 2011, a crescut la 3700 de locuitori.

Sunteți favorizați...

Da, este adevărat că suntem favorizați, dacă asta vreți să spuneți, și de imediata apropiere a municipiului Arad. În șapte minute, suntem în centrul Aradului.

Ați atribuit pe legea 15...

Da, am atribuit 360 de locuri de casă.

În mod gratuit?

Da, am atribuit în mod gratuit familiilor tinere aceste locuri de casă.

Dar dacă am vorbi acum și despre proiectele aflate pe masa dumneavoastră de lucru?

Dacă ar fi să vorbim despre aceste proiecte, am vorbi despre extinderea rețelei de apă și canal în zonele noi de locuințe.

Tot pe fonduri europene?

Da.

În valoare de...

De 1.248.000 de euro.

Ați și semnat contractul de finanțare?

Am semnat contractul de finanțare în cursul anului trecut. Și tot atunci am semnat la Centrul Regional pentru Finanțarea Investițiilor Rurale din Timișoara și contractul pentru modernizarea căilor de acces. Avem, de asemenea, semnat contractul pentru construirea străzilor în zonele cu locuințe noi, apoi mai avem un contract semnat pentru construirea unei școli și dotarea acestei școli, care se va afla în centrul comunei, pentru că școala noastră funcționează din anii colonizării Banatului cu șvabi aduși cu plutele pe Dunăre.

Câte familii s-au stabilit atunci pe aceste locuri?

La venirea acelu prim val, s-au stabilit în actuala comună Fântânele 105 familii germane. Aceste familii au botezat așezarea cu numele german Engelsbrunn.

Care înseamnă?

Care înseamnă „Fântâna îngerului”, iar sub administrația maghiară, comuna s-a numit Angyalkút, care înseamnă același lucru.

Dialog consemnat de Mihaela ASTRENIE

„În ceea ce privește activitatea politică, pot să afirm că la ceea ce se întâmplă astăzi în lumea politicului, eu, ca persoană, nu mă regăsesc!”

Ioan VODICEAN - Primar al comunei Săvârșin

Nu pot să-i dedic o odă / Și-s convins că mă-nțelege; / Domnul Vodicean nu-i Vodă, / Da-i Primarul unui Rege! (IONEL IACOB – BENCEI)

Bună ziua, domnule primar!

Buna ziua!

Venind cu gândul de a vă cere un autograf pe ultima dumneavoastră

carte cu poezii în grai bănățean, vă rog să-mi permiteți să vă adresez câteva întrebări. Ce ne puteți spune despre acest volum de versuri?

Volumul de versuri *Gi la Murăș în Petrari* este o reeditare, la solicitarea cititorilor, a unei ediții mai vechi, apărută în 2003, la care am mai adăugat câteva poezii noi. Am beneficiat de sprijinul Editurii Cartea Bănățeană, prin domnul Vasile Todî, președinte al Uniunii Jurnaliștilor din Banatul Istoric, căruia îi mulțumesc în mod deosebit.

Atenția acordată vieții de la țară, prezentată cu mult umor în poeziile dumneavoastră, o acordați, ca și primar, sătenilor comunei. Care sunt planurile politice și administrative ale primarului Ioan Vodicean pentru anul 2019?

În ceea ce privește activitatea politică, pot să afirm, că la ceea ce se întâmplă astăzi în lumea politicului, eu, ca persoană, nu mă regăsesc. Prin urmare, probabil că voi fi o vreme doar un spectator al scenei politice, sperând, ca într-o bună zi, să se întâmple și lucruri mai bune și să revină în prim plan OMUL și nu interesele politice ale celor ce slujesc cu alte scopuri. Prefer să mă ocup de latura administrativă și de ceea ce așteaptă alegătorii care mi-au încredințat această grea, dar nobilă, calitate. De curând, am semnat contractul de finanțare la Ministerul Dezvoltării Regionale pentru un proiect de modernizare, prin asfaltarea unor străzi în localitățile: Săvârșin, Toc, Căprioara, Valea-Mare și

Cuiaș, în lungime totală de 3,5 km. De asemenea, suntem în procedură de achiziție publică pentru un autocamion nou, proiect câștigat prin GAL – Podgoria – Miniș - Măderat, finanțarea venind prin fonduri europene.

Ce deranjează în acest moment activitatea primarului?

Legislația privind achizițiile publice, procedura de contestare aflată la îndemâna agenților economici, precum și necorelarea dintre aceste două teme din punct de vedere legislativ, ne pun de multe ori în dificultate și întârzie foarte mult derularea lucrărilor la obiective pentru care, deja, s-a încasat avansul.

Ce ne puteți spune despre lucrările pentru reabilitarea căii ferate din zona noastră? Ce avantaje și dezavantaje presupun?

Derularea acestui proiect se va întinde pe o perioadă de cel puțin patru ani, timp în care comunitatea Săvârșinului are și de câștigat, dar trebuie să suporte și un anumit disconfort. Avantajele acestui mare proiect de interes național sunt: crearea unor noi locuri de muncă, iar proprietarii de terenuri și de clădiri au posibilitatea închirierii acestora, realizând venituri suplimentare. În ceea ce privește disconfortul, zona este tranzitată de un număr mare de utilaje grele care distrug drumurile, pe de o parte, iar pe timp ploios aduc noroiul pe suprafața carosabilă. Totodată, procedura de expropriere nu e finalizată, proprietarii, afectați de această investiție nu au primit, până în acest moment, contavaloarea terenurilor. Mai mult decât atât, există zone în care nu e delimitat clar și definitiv terenul care urmează a fi expropriat.

Domnule primar, vă mulțumesc pentru autograf și pentru timpul acordat, dorindu-vă mult succes în realizarea obiectivelor propuse.

Rubrica Bisericii

Vestea de Bucurie a lui Hristos

Preot Romulus FRANCESCU

Am reflectat, în zilele care au trecut, la îndemnul Sfântului Velimirovici, cel pentru care drumul crucii avea să se sfârșească după patru ani în cumplitul lagăr de la Dachau, gândindu-mă să îl fac cunoscut, prin intermediul paginii săvârșinene, tuturor cititorilor acestui frumos jurnal: „Nu întreba – ne sfătuește el – creștinul dacă crede în Dumnezeu, ci dacă crede în Evanghelie, în Vestea de Bucurie a lui Hristos. Căci dacă spuneți că el crede în Dumnezeu așa, după părerea proprie, iar nu după Evanghelie, este înapoiat și păgân, pentru că a ajuns la credință precum oamenii de acum mai bine de 2000 de ani, precum, să zicem, niște filosofi elini sau asiatici. Atunci de ce S-a mai coborât Hristos din cer? Și de ce a pecetluit cu sângele Său descoperirea Sa către lume, Vestea Sa de Bucurie? Cu adevărat un asemenea creștin a luat asupra capului său sângele preacurat al Fiului lui Dumnezeu, precum aceia care strigau: Răstignește-L, Răstignește-L!”

Poezia de ținut minte

Inscripție pe o ușă

Tudor ARGHEZI

Când pleci, să te-nsoțească piaza bună,
Ca un inel sticlind în dreapta ta,
Nu șovăi, nu te-ndoi, nu te-ntrista.
Purcede drept și biruie-n furtună.

Când vii, pășește slobod, râzi și cântă.
Necazul tău îl uită-ntreg pe prag.
Căci neamul trebuie să-ți fie drag
Și casa ta să-ți fie zilnic sfântă.

Pagină coordonată
de prof. Ana Maria POPA

„Sunt importante perseverența și dorința de a face un lucru bine, astfel încât să nu trebuiască să se revină asupra lui!”

Radu BRISCAN - Secretar al comunei Livezile

Vă propun, în acest număr al publicației noastre, un interviu cu domnul Radu Briscan, secretar al comunei Livezile. Un tânăr promițător, ambițios și pasionat de domeniul în care lucrează, un profesionist care păstrează la loc de cinste materialele juridice ale comunei, documente vechi de peste 100 de ani, știind că are o datorie față de istorie și, nu în ultimul rând, un familist convins, un om pentru care soția și copilul reprezintă rațiunea vieții.

Domnule Radu Briscan, sunteți secretarul comunei Livezile de câțiva ani buni. Cum ați ales această comună?

De zece ani de zile sunt secretar, de la 1 septembrie 2008. Am ales această comună întâmplător, vă spun cu onestitate. Terminasem Facultatea de Drept la Timișoara, la Universitatea de Vest în 2006. În timpul facultății am făcut și eu jurnalistică, dar pe un alt domeniu: sport. Și, după ce am încheiat studiile, în domeniul meu găseai de lucru cam greu. Am lucrat la o altă firmă (de fapt vindeam anvelope acolo) și am intrat în contact cu multe societăți comerciale chiar din domeniul dumneavoastră. Mergând deseori la redacțiile ziarelor am văzut într-o zi, pe un birou, un ziar deschis chiar la rubrica de anunțuri cu diverse concursuri. Așa am ajuns în Livezile. Nici nu știam unde este această comună ca să vă spun drept. Am studiat anunțul, m-am sfătuit eu cu mine peste noapte și am luat decizia să-mi depun dosarul pentru postul acesta, care era vacant atunci. Am dat un concurs, am ocupat postul și am început activitatea. Surpriza mare a fost în 2011 când Agenția Națională a Funcționarilor Publici a constatat că respectivul concurs nu a fost organizat respectând toate prevederile legale de la momentul respectiv și mi l-au anulat. Prin urmare am mai dat o dată concurs în 2011, dar nu a fost nicio problemă. Așa am ajuns secretar aici.

Poate nu toți cititorii noștri știu... Cu ce se ocupă un secretar de primărie?

Secretar de primărie e un termen destul de vag, știți că (nu vreau să se supere colegii și prietenii mei de la orașe și municipii) secretarii de comună au o plajă mai mare de activitate, pentru că nu beneficiază de atâtea servicii în subordine, trebuie să elaboreze documente, nu doar să citească și să semneze. La o comună de nivelul nostru, activitățile sunt variate. Pot să spun că fac de toate: mă ocup de chestiuni ce țin de urbanism, stare civilă, autoritate tutelară, consiliez colegii ce se ocupă cu taxele și impozitele, cu asistența personală, cu resurse umane. Dacă vine cetățeanul cu o problemă nu poate pleca cu ea nerezolvată și majoritatea situațiilor ajung la mine. Mă implic și în relațiile oficiale, spre exemplu legea 215 la articolul 117 spune că secretarii primăriilor trebuie să asigure relația dintre Consiliul Local și primar, dar acestea sunt lucruri teoretice, pe lângă ele fac multe altele.

De-a lungul timpului ați avut mai multe reușite pe plan profesional.

Nu mă laud, nu o spun eu...

Sunt sigură că există. De aceea sunteți aici, de aceea perseverați și sunteți apreciat de oamenii din comunitate și de domnul primar. Care este, în opinia dumneavoastră cheia succesului?

Pentru mine, în primul rând, e dorința de a face un lucru în care să te regăsești și care să îți placă. Apoi, în domeniul juridic, secretul e să fii bine pus la punct cu legislația, eu citesc în fiecare dimineață toate noutățile, și o fac pentru că îmi place, nu vin la lucru pentru a-mi pierde timpul sau pentru salariu, atunci nu m-aș descurca. Sunt importante perseverența și dorința de a face un lucru bine, astfel încât să nu trebuiască să se revină asupra lui. E necesar să fii conectat la realitate, să urmărești viața social-economică din țară, multe lucruri le afli și din presă.

Sunt sigură că aveți modele în viață, oameni pe care îi admirați. Puteți să ne vorbiți despre ei?

Cel mai mult îmi admir fiul și soția, care au fost mereu alături de mine, dar pe plan profesional am avut ocazia să studiez la facultate cursurile unor profesori pe care îi admir și în ziua de azi, evit să dau nume pentru că sunt apolitic, dar domnul Cristian Clipa este un om deosebit, datorită căruia am și ajuns la Facultatea de Drept. Eu mă înscriesem la Psihologie și, cu o seară înainte de ultima zi de înscriere, m-a lămurit să mă înscriu la Drept. Nu-mi pare rău astăzi. În viață modele politice nu prea am, nu mă ghidez după ele, mă ghidez după mine, după instinctele mele și după cunoștințele.

Ce le transmiteți tinerilor care aleg aceeași profesie ca dumneavoastră?

Tinerilor care aleg aceeași profesie ca și mine, le recomand cu multă căldură și încredere s-o aleagă, dar să-și dorească să facă lucrul acesta, nu să vină în funcția asta cu gândul la salariu sau la alte beneficii pe care le aduce statutul de secretar. Noi suntem relaxați acum și vorbim, dar stresul e destul de mare, sunt termene limită, chestiuni de actualitate, sunt dificultăți, dacă nu îți place ceea ce faci, nu poți să faci față. Eu le recomand cu plăcere tinerilor un serviciu în administrație, accesul lor în sistem poate duce la reformă, ei vin cu alte idei, cu viziuni noi și de aceea consider că există câștig de ambele părți.

Vă mulțumesc pentru amabilitate, pentru răbdare și pentru informațiile pe care ni le-ați oferit.

Vă mulțumesc și eu pentru profesionalism și vă urez toate cele bune.

Interviu realizat de prof. Luminița EFTENIE

„Există și o mândrie pozitivă, mândria faptelor împlinite!”

Ioan BORDUZ - Primar al comunei Fârlug

Urc spre Fârlug, venind dinspre Banatul de pustă, de o parte și alta a drumului păduri și prin arborii pădurilor se aud adieri ca oftări de ființe chinuite, nevăzute. O bură rece, o cernere de pulbere fină și umedă umplea aerul și dădea zilei o culoare cenușie. Și, într-o clipă, bura se preschimbă în fulgi mari, care sporesc, se învârtesc și cad apoi lin, țesând pânză albă peste pădurile ruginii. Sus, pe culmea satului, maiestos, sediul primăriei. Acolo, am încercat cu domnul primar un dialog în care, la cererea sa, am evitat întrebările legate de administrație. Am stat de vorbă doar cu omul Ioan Borduz. O bogăție de povestitor captivant. Un vânător...

De când aveți dumneavoastră, domnule primar, patima vânătorului?

Mihaela, ca să fiu sincer cu tine, vânătorul nu s-a trezit în mine ca o pasiune ci mai mult ca o oportunitate de a evada, în anii tinereții, din „citadela” familiei.

Vă amintiți anul?

Sigur, era prin 1981, că în 1983 am devenit vânător cu acte în regulă.

Și nu regretați!

Ei, cum să regret? Mihaela, a fi vânător nu înseamnă un omorător de animale, cum a fi pescar nu înseamnă un ucigaș de pești. Vânătoarea practică ca o pasiune sportivă, devine frumoasă fără îndoială. Căci ce poate fi mai frumos decât să-ți porți pașii pe cărări de codru?

Vânătorii au memoria adevărului sau a poveștilor?

De ce mă întrebi asta?

Pentru că îmi doresc să aflu unde s-a întâmplat prima dumneavoastră ieșire la vânătoare. Cum s-a petrecut debutul dumneavoastră vânătoresc?

Ei, rămâne acel moment unul din cele mai dragi și mai de neșters din zestrea mea cu amintiri.

Vă ascult.

La prima mea ieșire cu arma, îmi amintesc că mă aflam lângă un stand al începătorilor. Era iarnă, omățul mare, câinii au început brusc să se agite când, deodată, unul din gonași, îmi spune: „Ioane, uite mistrețul!” Și eu, candid, îl întreb: „Pot să trag?” Imaginează-ți cât s-a râs și s-a povestit despre acest moment. Dar așa eram eu atunci, un tânăr fără habar de meșteșugul armelor și nedepins cu taina vânătorii.

Care e cel mai important lucru în viață, domnule primar?

Să te iubească Dumnezeu.

Dumneavoastră vă simțiți iubit de Dumnezeu?

Da! Dumnezeu m-a ajutat să-mi întemeiez o familie frumoasă.

Sunteți iubit și de noroc?

Draga mea, norocul te iubește dacă te găsește la muncă. Avea dreptate și bunicul meu când spunea că dacă ar fi să ne gândim la tot norocul pe care l-am avut fără să-l merităm, n-am îndrăzni să ne plângem de nenoroc.

Sunteți un om mândru, domnule primar?

Sunt fălos. Dar să știi că există și o mândrie pozitivă, mândria faptelor împlinite, așa cum există și una negativă, mândria vorbelor goale.

Cuvântul care zidește

Cinstirea omului bătrân

†IOAN

Cinstirea omului bătrân, această virtute, a sădit-o Dumnezeu în ființa omului. Locul bătrânilor de azi? Pentru unii – la azil; pentru alții – abandonați pe străzi sau în alte locuri publice. Ce fac ei acolo? Cerșesc iubire și milă. Cine sunt și ce reprezintă acești bătrâni? Ei sunt suma inteligenței și înțelepciunii la acel moment al societății umane. Bibliotecile de pe această planetă au adunat în ele miliarde de volume de știință, cultură și spiritualitate, dar acești bătrâni, pe lângă valorile civilizației umane, poartă în ei și darul lui Dumnezeu – *viața*. Litera este moartă, cuvântul este viu, căci *crediința vine din auzite* (Rom.10,17). Ce nu poartă în ea o carte și poartă un bătrân este iubirea de Dumnezeu și de semenii. O carte nu te poate iubi, însă un bătrân te iubește și te învață din experiența vieții sale; te poartă de mic în brațele sale la biserică, adică te duce la Hristos. Bătrânii au brațele pline de copii, de nepoți, pe care îi duc la Hristos. Bătrânul își dă mai bine seama decât oricine că locul copiilor săi este pe brațul lui Hristos Cel Răstignit și Înviat. Bătrânul L-a aflat pe Hristos; tu, însă, poate încă nu!

Să vânam lumina lunii (fragment)

Adrian PAUNESCU

„Doamnă a deșertăciunii care n-ai să pleci-napoi să vânam lumina lunii cu-ntunericul din noi. Doamnă, ce ne-arată luna? Vânător-vânat sunt una.”

Din albumul cu poze al primăriei

Primarul comunei noastre, domnul Ioan Borduz, în vizită la „Muzeul cinegetic” al colegului său Ion Miculescu, primarul comunei Bata

Pagină realizată de Mihaela ASTRENIE

„În sufletul omului există multă, multă bunătate!”

Ilie SUCIU - Primar al comunei Lenauheim

Zi de februarie răcoroasă, tainică și fermecată, ca pe vremea copilăriei. Mă apropiu de sediul Primăriei comunei Lenauheim, zărandu-l pe domnul primar în mijlocul oamenilor în apropierea sediului. Mereu jovial, mereu atent la ceea ce oamenii locului îi spun. Văzând felul cald cu care își ascultă consătenii, mi-am lăsat pentru altădată întrebările pregătite, vorbind despre... suflet, despre bunătate, despre oameni.

Domnule primar, am aflat, nu demult, că dumneavoastră, dincolo de poziția pe care o aveți în cadrul acestei Unități Administrativ Teritoriale, sunteți și... „omul de pus pe rană”, cum spun bătrânii. Sfetnicul și prietenul tuturor celor care vin la dumneavoastră chiar cu probleme ce nu vă obligă profesional nici să le ascultați, nici să le rezolvați.

Draga mea, funcția de primar, nu presupune numai ceea ce strict se regăsește în caietul de sarcini, ca să spun astfel. Oamenii comunei m-au ales primar și pentru că mă cunosc de ani și ani și altfel decât de pe acest scaun. Mă cunosc ca prieten, ori din această perspectivă, uneori, atunci când, cum bine ai remarcat, au și alte probleme decât cele ce țin de administrație, și simt ei nevoia unei vecinătăți sufletești, vin la mine la primărie.

De ce la primărie?

Pentru că aici mă găsesc mai mult decât acasă.

Cineva îmi spunea despre dumneavoastră că sunteți un om plin de dragoste pentru toți cei din jur. Ori această apropiere de oamenii comunei dumneavoastră, îmi confirmă spusesele acelui om. Mai există bunătate în era smart-phonului?

Mihaela, am citit undeva că literați de mare notorietate, laureați ai Premiului Nobel, împărtășeau aceeași idee, potrivit căreia sufletul uman își păstrează trăsăturile fundamentale, independent de progresul tehnico-științific. Și cred că este adevărat. Și dacă este adevărat, atunci trebuie să nu uităm că în sufletul omului există multă, multă bunătate.

De ce ține bunătatea, domnule primar?

De caracter.

Nu ți se dă la naștere?

Nu, bunătatea nu ți se dă la naștere precum numele; ea se formează treptat. Bunătatea și-o formează omul cu fiecare zi pe care o trăiește.

Ca edil, pe ce puneți un preț aparte?

Pe sănătate. Din acest motiv, am încercat să aduc pe raza comunei, cadre medicale specializate, am susținut deschiderea de farmacii.

Dar, în același timp, ați susținut și ample lucrări de reabilitare a sediilor culturale.

Este adevărat, am reparat Căminele Culturale, le-am dotat cu sisteme moderne de sonorizare. Astăzi, când oamenii întâmpină probleme serioase în a găsi o sală pentru nuntă sau botez, în spațiul sălilor noastre din Căminele Cultural sunt asigurate toate condițiile.

În activitatea dumneavoastră, ca primar, v-ați simțit oamenii comunei aproape?

Am mai spus și repet: mulțumesc tuturor locuitorilor celor trei sate pentru sprijinul acordat în realizarea tuturor obiectivelor de până acum. Ele au fost posibile doar datorită faptului că am lucrat împreună, cu încredere și respect reciproc. Sunt convins că și în continuare, împreună, vom putea face lucruri frumoase în Lenauheim, pentru a păstra frumusețea și tradiția acestor locuri.

Domnule primar, vă mulțumesc pentru timpul acordat.

Și eu îți mulțumesc pentru felul în care îmi promovezi comuna în întreg Banatul.

Rubrica elevilor

Dialectele limbii române

Limba română are patru dialecte: dialectul dacoromân (adică limba română vorbită la nord de Dunăre, pe teritoriul României de astăzi), dialectul aromân sau macedoromâna (vorbită de populația românească din anumite zone din nordul Greciei, în Macedonia, Albania și Bulgaria), dialectul meglenoromân (într-o zonă la nord de Salonic, împărțită

între Macedonia și Grecia), și dialectul istroromân (vorbit în câteva localități din Peninsula Istria, Croația).

Cele patru dialecte ale limbii române, cum este și firesc, au trăsături lexicale și gramaticale asemănătoare, dar cu sublinierea că dialectele de la sudul Dunării, fiind despărțite de secole de limba română de la nordul Dunării, sunt

mai conservatoare, mai apropiate de

ceea ce a însemnat limba română la începuturile ei. În plus, dialectele limbii române din sud nu au beneficiat de o cultură scrisă, iar în prezent sunt tot mai puțini vorbitori ai acestor dialecte.

Pagină realizată de Mihaela ASTRENIE

„Atât Consiliul Local cât și Primăria comunei Vinga au încercat an de an să asigure condiții cât mai bune pentru elevi, începând cu grădinița, până la liceu!”

Îeșind din sediul administrației comunei Vinga, îmi ofer un moment de răgaz, plimbându-mă prin parcul comunei căreia demult, prin 1744, odată cu multe alte privilegii, arhiducesa Maria Tereza, femeia de o uluitoare capacitate intelectuală, îi acorda statutul de oraș. Pentru că, fie vorba între noi, ea a fost regină, regină a Ungariei, a Boemiei, dar niciodată împărăteasă. Soția împăratului, dar niciodată împărăteasă! Privesc curățenia parcului, școala renovată, drumurile Vinga de azi, și îmi amintesc, de ceea ce domnul primar Ioan Negrei, spunea cu ceva timp în urmă:

Acest parc l-am gândit de la început a fi multifuncțional, pentru toate categoriile de vârstă, ca toți cetățenii să aibă plăcerea de a petrece timpul liber aici. Parcul are spații de joacă pentru cei mici, un teren sintetic cu nocturnă, o zonă de agrement și alei pentru plimbări. Parcul mai are și o fântână arteziană (care iarna se protejează cu o prelată) iluminată noaptea în culori, alei pavate

ere și hotărârea judecătorească definitivă din care rezultă modul în care se exercită autoritatea părintească și unde a fost stabilită locuința minorului). ♦ Certificatul de naștere al copilului - copie și original. ♦ Copie a documentului care atestă dezvoltarea psihosoma-

Ioan NEGREI - Primar al comunei Vinga

ășa cum am spus și un platou pavat în fața scenei. Pentru că punem accent pe cultură, având multe evenimente am construit și o scenă unde vara, și nu numai, au loc diferite evenimente și activități culturale. Menționăm că și de Crăciun copiii au colindat pe scenă, iar drept răsplătă a venit Moș Crăciun la ei cu cadouri. A fost un eveniment foarte frumos și bineînțeles emoționant pentru copilași și părinți.

Dacă vorbim de cultură – mai spunea domnia sa - vreau să vă spun că din cele trei cămine culturale ale celor trei sate, două au fost modernizate în totalitate, respectiv la Vinga și Mănăștur. În cele două cămine se fac tot felul de activități culturale la care participă locuitorii comunei. Totodată sprijinim și cele două ansambluri de dansuri „Liliacul” și „Bălgărce” din Vinga, care obțin mereu premii la concursuri în țară și străinătate, dar în același timp sprijinim și ansamblul de dansuri din Mailat.

Și, amintind de școală, nu pot să nu consemnez că domnul Negrei a asigurat mereu locuitorii comunei, și și-a păstrat cuvântul, că atât Consiliul Local cât și Primăria comunei Vinga au încercat an de an să asigure condiții cât mai bune pentru elevi, începând cu grădinița, până la liceu.

Rubrica școlii

Înscriere clasa pregătitoare 2019-2020. Înscrierile încep în 4 martie!

Acte necesare pentru înscrierea în clasa pregătitoare 2019-2020: ♦ Cerere-tip de înscriere în clasa pregătitoare - poate fi găsită la școală. ♦ Copie și original după actul de identitate al părintelui/tutorelui legal; (părinții divorțați depun la înscri-

ere și hotărârea judecătorească definitivă din care rezultă modul în care se exercită autoritatea părintească și unde a fost stabilită locuința minorului). ♦ Certificatul de naștere al copilului - copie și original. ♦ Copie a documentului care atestă dezvoltarea psihosoma-

tică corespunzătoare pentru parcurgerea clasei pregătitoare - doar dacă copilul nu are împlinită vârsta de 6 ani și nici nu o împlinește până la 1 septembrie 2019. ♦ Alte documente care să ateste îndeplinirea criteriilor generale acolo unde este cazul.

De la biroul nostru agricol

Cererile pentru subvențiile pe 2019 se depun începând cu data de 1 martie

În conformitate cu prevederile OMADR nr. 69/2019, Cererile Unice de Plată se depun la Centrele județene APIA în perioada 01 martie – 15 mai 2019.

Fermierii vor depune la APIA o singură Cerere Unică de Plată, chiar dacă aceștia utilizează suprafețe de teren în diferite localități sau județe. Cererile se depun la Centrele județene APIA în cazul fermierilor care solicită o suprafață mai mare de 50 hectare teren agricol și la centrele locale în cazul fermierilor care solicită o suprafață mai mică sau egală cu 50 hectare teren agricol. Documentele care fac dovada că terenul agricol se află la dispoziția fermierului trebuie să fie încheiate înaintea depunerii cererii unice de plată și trebuie să fie valabile la data depunerii cererii.

Din albumul cu poze al primăriei

Imagine de la simpozionul „Pe-al nostru steag e scris unire”, desfășurat în Căminul Cultural al localității Vinga

Pagină realizată de Mihaela ASTRENIE

„Din primăvară vom continua asfaltarea și în satele aparținătoare comunei!”

Ilie CHEȘA - Primar al comunei Secusigiu

Când oștile țarului, ajunse aproape de Baku, au trecut la asedierea zidurilor fortăreței, domnitorul Hasankuli Han, printr-un tunel, a ajuns la mare și a fugit în Iran. Înainte de a pleca, a scris pe ușa tunelului o frază: „Cine se gândește la ziua de mâine este un om curajos.” Dacă hanul avea dreptate, atunci domnul Ilie Cheșa este un om curajos. Chiar foarte curajos, dacă îl privim prin prisma numeroaselor sale proiecte.

Domnule primar, recent, ați fost premiat cu două onorante distincții: este vorba de „Steaua Centenară”, acordată de către oficialitățile județului Arad, și de Premiul de Excelență acordat de către AFIR, ca urmare a activității dumneavoastră administrative și implicării în susținerea proiectelor europene pentru mediul rural. Ce trăiri sufletești v-au încercat în acele momente?

Am considerat că este o deosebită onoare atribuirea celor două distincții și tot astfel consider și acum.

Emoții?

Să știți că da, am avut emoții, mai cu seamă atunci când într-un cadru festiv, pe scena Filarmonicii din Arad, mi-a fost înmănată „Steaua Centenară”.

V-ați așteptat?

Sincer nu. Nu m-am așteptat și, poate că și din acest motiv, emoțiile au fost mai mari. De asemenea, m-au încercat mari emoții și atunci când am fost premiat de conducerea AFIR. Nu mă așteptam. Am primit invitația să particip, dar, sincer, nu am știut că voi fi premiat.

Pe tot parcursul anului care a trecut, v-am întâlnit mereu pe fugă, mereu grăbit. Cum a fost acel an?

Anul 2018 a fost un an plin. A fost anul în care am reușit să finalizăm alimentarea cu apă, mai avem doar două lucruri de făcut...

Investiție mare?

Da, e vorba de peste 4.000.000 de euro!

Și ar mai fi de făcut?

Ar mai fi doar bransamentul la energia electrică și îmi doresc ca până în vară să finalizăm și acest lucru. Doresc să definitivez, într-o altă ordine de idei, și o subtraversare la calea ferată, unde se află conducta de aducțiune care leagă localitatea Satu Mare.

V-a răpit mult timp obținerea avizelor?

Da, a durat foarte mult obținerea acestor avize.

Din ce motiv?

Calea ferată fiind de interes național, documentația a trebuit să treacă prin mâinile mai multor comisii. Dar, sper eu, ca în toamna acestui an, să curgă apa la cișmea, gândindu-ne, totuși, că momentul cel mai dificil, în problema apei, îl reprezintă faptul că va trebui să întocmim o altă documentație pentru racordarea populației la alimentarea cu apă, și subliniez acest lucru, pentru că în momentul când am depus eu documentația pentru acest proiect, nu erau eligibile bransamentele la momentul respectiv, dar astăzi sunt. Iar al doilea mare proiect, pe care l-am început, îl reprezintă asfaltarea celor 15 km de drum în comuna Secusigiu, adică toate drumurile care au ieșire la drumul județean.

Domnule primar, venind lunar la Secusigiu, am văzut că se lucra chiar și în lunile de iarnă.

Da, s-a lucrat atât în luna noiembrie, cât și în luna decembrie, atât cât ne-a permis vremea și am reușit să asfaltăm trei străzi în localitatea Secusigiu, iar acest proiect va continua în această primăvară și în localitățile aparținătoare, respectiv Munar, Satu Mare și Sânpetru German. Apoi mai există o realizare de care sunt mândru, dacă pot spune astfel, pentru că ea este legată de educație, mai exact de construirea unei grădinițe noi. O clădire care la această oră este gata, adică este funcțională.

Construcția unei grădinițe moderne presupune și ea probleme în drumul său spre inaugurare?

Da, și aici am întâmpinat dificultăți cu racordul la energia electrică. În rest, mai avem de aranjat curtea grădiniței, urmând ca din toamna anului 2019 să auzim acolo glasuri vesele de copii.

Din cartea de istorie a comunei noastre

Date din epoca veche

Ioan Cuzman

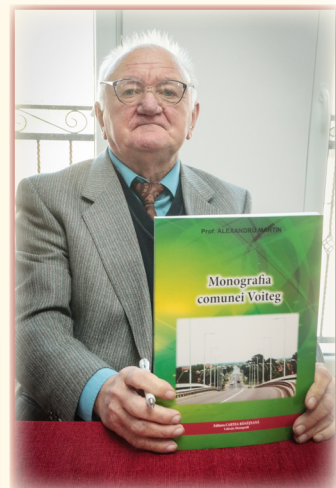
La Sânpetru German, în punctul numit „Izlaz” a fost descoperit un topor de laramă cu brațele în cruce. În punctul numit „Sandberg” s-a descoperit o așezare preistorică, iar în punctul „Wolsberg” se găsesc mai multe movile de pământ. La „Malul Înalt” au fost descoperite în anul 1970 mai multe fragmente ceramice atribuite culturilor Bodrogkeresztúr și Baden, precum și ceramică hallstattiană. La „Fântâna vacilor” au fost descoperite fragmente ceramice și unelte de piatră, respectiv silex, aparținând culturilor Decea Mureșului, Bodrogkeresztúr și Baden, iar în locul numit „Magazin” au fost descoperite mai multe fragmente ceramice din perioada bronzului mijlociu. Bogăția și varietatea acestor descoperiri arheologice indică, în spațiul actualii comune Secusigiu, o locuire densă pentru acea perioadă.

Pagină realizată de Mihaela ASTRENIE

Eveniment editorial

Duminică, 16 februarie a.c., a avut loc în sala festivă a muzeului din localitatea Voiteg, prezentarea volumului *Monografia comunei Voiteg*. „O lucrare care, după cum a spus autorul său, domnul profesor Alexandru Martin, se vrea o lucrare de suflet pentru vâcegenii mei dragi”. Vom consemna, în numărul viitor al jurnalului, impresiile celor prezenți.

„În familie omul face primul pas în Rai!”

† IOAN - Mitropolit al Banatului istoric

Familia este instituția cea mai veche din istoria omenirii, având o importanță existențială pentru destinul omenirii, ea fiind celula primordială a societății umane. Marele înțelept al lumii antice romane, Cicero, spunea despre familie că este „societatea cea dintâi, începutul și oarecum pepiniera statului”. Omul apare ca ființă biologică în istorie numai în cadrul familiei. Primele forme de organizare a vieții omenești pe pământ, triburile, gințile, națiunile și apoi umanitatea în întregul ei, nu sunt altceva decât forme derivate, posterioare din această instituție-mamă, adică familia.

Aristotel spunea despre om că el nu este doar o ființă biologică, ci este o ființă socială, menită să viețuiască împreună cu semenii săi în comunitate, cu care trebuie să se desăvârșească și să-și găsească apoi măreția chemării sale. În cadrul familiei, persoana umană își dezvoltă facultățile și darurile date de Creatorul său. Având și o funcție educativă, în cadrul familiei se formează și se întăresc deprinderile bune, caracterele, moravurile și tradițiile specifice fiecărei națiuni. În familie, copiii dobândesc cunoștința binelui și a răului. Părinții îi învață devotamentul și respectul reciproc, ajungând apoi la cunoștința răspunderii lor față de cei cărora în chip responsabil le-au dat viață.

La temelie familiei nu stă doar iubirea, ci și spiritul de jertfă, care este una din pietrele de temelie ale vieții domestice. Omul, în familie, învață să fie folositor semenilor săi. Aici se întăresc puterile de muncă și se pun în mișcare energiile noastre interioare, spre folosul celor cu care trăim în comunitate. Familia a devenit în timp piatra de temelie pe care s-au zidit marile edificii ale lumii, adică națiunile. Patria este „Vaterland-ul” nostru, adică pământul părintesc lărgit. Dragostea ce o nutrim pentru patrie nu este altceva decât afecțiunea ce ne leagă față de căminul strămoșesc, de tată, de mamă, de frați, de surori, de semenii noștri, de toți cei care au același trecut cu noi, care vorbesc aceeași limbă, care locuiesc pe același teritoriu și care au aceleași aspirații de viitor.

Familia îl leagă astfel pe om de patrie. Fără ea, cuvintele „jertfă”, „neam”, „umanitate” rămân simple abstractizări. Devin modele pentru umanitate acele popoare care au în mijlocul lor familii deplin sănătoase, atât din punct de vedere sufletească, cât și din punct de vedere trupesc. Când familia degenerază, națiunea întreagă este în declin și, implicit, bunăstarea și cultura națiunii. La temelie familiei stă căsătoria, ea devenind prima societate naturală care se bazează pe legătura indisolubilă

dintre bărbat și femeie, în care, apoi, se naște o lume mereu nouă, aceea a pruncilor – mlădițele vieții.

În familie, facem primul pas în univers, primul pas spre Creatorul nostru. Dacă putem spune despre familie că este izvor de viață, am putea totuși spune că, în același timp, familia este și izvor și viață, dar acest izvor nu curge dintr-o stâncă, ci din iubirea lui Dumnezeu, Creatorul nostru, Care rămâne pentru veșnicie nesecatul izvor al iubirii și al vieții. Astfel la baza vieții nu stă atomul, ci iubirea lui Dumnezeu. Iubirea îi îndeamnă pe doi tineri – bărbat și femeie – să se caute unul pe altul și cei doi devin prin căsătorie unul; în acel moment, omul lasă pe tatăl său și pe mama sa și se unește cu femeia sa, spre a alcătui un singur trup, o singură voință, mergând împreună pe cărarea Raiului.

În familie, se realizează o unire veșnică între două personalități unice. Umanitatea este trăită de fiecare în alt mod, într-o complementaritate reciprocă, „ființa umană este o ființă conjugală”. Sfântul Grigorie Teologul spunea următoarele cuvinte la adresa familiei, a căsătoriei: „În viețuirea noastră împreună, ne suntem unul altuia mâini, urechi și picioare. Familia este cheia înfrânării și armoniei dorințelor.”

În familie omul face primul pas în Rai. Depinde apoi de el dacă dorește să rămână aici sau să părăsească primul Rai, făcând următorul pas fie spre Raiul iubirii lui Dumnezeu, fie spre patria lacrimilor.

Familia este laboratorul sacru al fiecărei națiuni. În familie, se naște veșnicia fiecărui neam, familia este izvorul nemuriri unui neam, iar neamurile alcătuiesc marea familie proniată de Dumnezeu-Creatorul nostru.

Analizând societatea umană în decursul istoriei, putem afirma că bunăstarea și prosperitatea popoarelor coincid întotdeauna cu momentele de puritate și solidaritate ale vieții familiale. Familia creștină este amenințată astăzi tot mai mult de numeroasele primejdii care vin din interiorul sau din exteriorul ei: adulter, divorț, păcate împotriva firii, avort, abandonul copiilor etc. Astăzi, mulți oameni din societate luptă pentru a obține libertatea de a trăi în patimi. Viața de familie se bazează pe fidelitate și devotament, valori religio-morale incontestabile. Cultul fecioriei până la căsătorie și fidelitatea până la moarte au fost piatra de temelie pe care s-a ridicat viața morală a multor națiuni ale lumii. Există o rușine sacră față de păcat în toate religiile lumii, ceea ce înseamnă că avem multe valori comune în ceea ce privește familia și pentru care trebuie să ne aducem contribuția toți la păstrarea ei de toate primejdiile la care este supusă astăzi.

